

ת"פ 54550/01/15 - מדינת ישראל נגד יוסף ממן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 54550-01-15 מדינת ישראל נ' ממן

בפני כבוד השופט אליאנה דניאל
המאשימה מדינת ישראל נ' ממן

נגד

הנאשם יוסף ממן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמייעת הראיות בביצוע עבירות אiomים בניגוד לסעיף 192 בחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "החוק"), ותקיפה בניגוד לסעיף 379 בחוק. הוא זוכה מעבירה של העלבת עובד ציבור בניגוד לסעיף 288 בחוק.

2. בהכרעת הדיון נקבע כי ביום 15.1.23, במהלך הפנינǵ שהתקיימים בפתח תקווה, אים הנאשם על ראש העיר בכר שצעק לעברו **"איפה שתלך אני אמשיך ואהיה, אני אציג אותך"** וכן - **"אני ארדוף אחריך לכל מקום שאתה הולך ואני אטפל בך כמו שצרים"**. בהמשך דחף הנאשם בחוזקה אזרחית אשר ניסה לחוץ ביןו לבן ראש העיר. כן נקבע כי הנאשם צעד בעקבות ראש העיר, אשר ביקש לעזוב את המקום, כשהוא קורא אחורי כי ירדוף אותו,ילך אחורי לאן שילך, ולא יותר.

טייעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פגע בערכיהם חברתיים של הגנה על בטיחונו ושלמות גופו של האדם, בשלותו ושלות הציבור. נטען כי האים על ראש העיר באמצעות מילימ בוטות ובמקום הומה אדם עוררו תחושה של פחד אצל הסובבים באותו מקום.

עוד נטען, כי אמם מבחינה מילולית האים אינם מן הרף הגבוה, אך כאשר מצרפים לכך את התנהוגות הבוטה של הנאשם, הנפת הידיים והליך האחראי ראי ראי הראש העיר, מכלול המעשים אינם ברף הנמוך. ראייה לכך יש לראות בתגובה הנוכחית באותו מקום, מנכ"ל העירייה והאזור ירונ קדושים, אשר ניסו להרגיע את האווירה, שעה שהנאשם בחר להסלימה תוך שדחף את קדושים ואים עליהם.

ב"כ המאשימה טענה כי ביצוע העבירה כלפי עובד ציבור, ובפרט ראש העיר, מהוות נסיבה לחומרה ומלמדת על עזהות מצח מצד הנאשם.

נטען כי ההחלטה מ מצביעה על הצורך במיגור תופעת האיומים ובגנה על עובדי ציבור המבצעים את תפקידיהם, וכי על בתי המשפט לנוהג ביד קשה כדי לסייע בשימירה על הסדר הציבורי.

באשר לנאים נטען כי אין מדובר בהסתמכותו הראשונה עם החוק. הנאשם בעל עבר פלילי אם כי חלקו ישן מאוד, ולהובתו עבירה אחרונה משנת 2005 בגין תקיפה. הנאשם ניהל הליך הוכחות, לאלקח אחריות על מעשיו, לא הביע חרטה ואינו מבין את הפסול במעשה.

נטען כי מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע הינו 12-4 חודשי מאסר בפועל ורכיבים נוספים. המאשימה עתרה להשิต על הנאשם עונש מאסר בתוקף המתחם, מאסר מוותנה וקנס.

4. ב"כ הנאשם טען כי המעשים המוחשיים לנאים ברף הנמור ביותר, הן באשר לעבירות האיומים אשר לא כללוה איום בפגיעה בגוף או ברכווש, והן באשר לעבירות התקיפה שבמסגרתה לא נגרם נזק, למעט כאב בשירים. נטען כי מדובר באירוע ספונטני ונעדר תכנון, באשר הנאשם לא הגיע במטרה לבצע עבירה, אלא במטרה ליהנות בהפנינג עם ילדיו.

באשר לניהול הרכחות, נטען כי אלו לא נוהלו לשואו לאחר והנאים זוכה מתח העבירות בהן הנאשם. כן נטען כי אין בבחירה לניהול הרכחות כדי להציבו על אי קבלת אחריות מצד הנאשם, אשר סבר כי המילים שהשמעו היו בגדיר אמרית מחהה לגיטימית. אולם משחביבו הנאים, לאחר הכרעת הדין, כי עבירות האיומים כוללה הן את המילים והן את התנהגותו, לקח אחריות על מעשיו. עוד נטען כי לאחר האירוע הגיעו הנאים מכתב התנצלות.

ב"כ הנאשם אישר כי לנאים בעל פלילי מכבד, לאחר שדבריו הנאים גדול לצד הפשע וביצוע מגוון רחב של עבירות החל מהיותו נער. עם זאת טען כי מדובר בעבר ישן ומזה 12 שנים אין לחובת הנאשם הרשעה נוספת מלבד המקרה דן. נטען כי הנאשם, אשר היה מכור לסמים, עבר הליך גמילה, במסגרת החל לעבוד בעירייה, וביצע את עבודתו לצורך קפדיות ומוסדרת ללא עבירות ממשמעת או הסתמכות בפליליים. בשנת 2003 הנאשם חזר בתשובה והתathanן, כיום הוא בן 48 ובמסור ל-4 ילדים (בהקשר לכך הוגש מכתב מנהלת המעוון). ב"כ הנאשם טען כי בעקבות האירוע הנאים נאלץ להפסיק את עבודתו, דבר שגרם להתרומות כלכליות, שכן הנאשם הינו המפרנס העיקרי בבית. הוא אף פנה בבקשת עזרה כספית של ראש היישוב ותושבים ביישוב, עקב הליך עיקול על ביתו. מבחינה בריאותית נטען כי הנאשם חולה לב הנוטל תרופות באופן קבוע.

ב"כ הנאשם טען כי עונש מאחוריו סורג ובריח אינו מצדיק את חומרת האירוע, ועתר להטלת עונש מאסר על תנאי, אשר יהיה בו כדי להביע מחד את הסלידה מביצוע העבירות ומайдן יאפשר לנאים לשוב לחיים נורמטיביים.

5. הנאשם בדברו לעונש התנצל על ביצוע העבירות ועל התנהגותו בבית המשפט, וטען כי הוא לוקח אחריות על מעשיו. הוא הוסיף כי האירוע היה בוגדר פליטת פה, עקב סערת רגשות וסחיטה רגשית מצד אמו. הנאשם טען כי אינו עוסק בפשע ונקי מסמים מזה 20 שנה, כי הוא אב למופת, וכי בעקבות האירוע נהרסו חייו שכן הוא חי כיום מתរומות ואין לו ולילדיו ממנו לknoot אוכל.

כן טען הנאשם כי החרטה מהעמדתו לדין כבר הושגה. הוא הביע צער וטען כי לא הייתה לו כוונה לאיים על ראש העיר, וביקש לחזור לחיים רגילים. לדבריו לא יוכל לעמוד בעונש של עבירות שירות שכן הוא צרי לפנס את משפטו, וכן גם לא יוכל לעמוד בתשלום קנס. לפיכך ביקש להטיל עליו מאסר מותנה בלבד.

דין ועונש הדין

6. עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידה הפגיעה בערכים, במדיניות הענישה הנוגנת ובנסיבות הביצוע העבירות.

7. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בעקבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם הינם זכותו של האדם לכבוד, לשלים גוף, לתוחשת בטיחון ושלוות הנפש. עבירות האויומים והתקיפה מביאות לפגיעה בסדר הציבורי, כל שכן כאשר הן מבוצעות נגד אנשי ציבור בעת مليוי תפקידם.

בהכרעת הדין עמדתי על האבחנה שבין איום לדברי ביקורת ומחלוקת לגיטימיים, עליהם מגן משפטנו. מושכלות היסוד הן כי חופש הביטוי הינו מאבני הראשה של הדמוקרטיה. עם זאת, **ברע"פ 2660/05 בעניין אונגרפלד** עמד בית המשפט העליון על כך שהעלבת עובד ציבור עלולה לפגוע לא רק בעובד בו עצמו, אלא בשירות הציבור כולו, וב יכולתו לפעול כראוי. ביתר שאת נוכנים הדברים שעה שמדובר באויומים של ממש, ולא בהעלבת עובד הציבור בלבד. שומה علينا לחברה לאפשר לראש העיר לבצע את תפקידו ללא מORA, ועל בתי המשפט לתרום תרומותם לכך שאנשי ציבור יוכלו לבצע מלאכתם נאמנה, ללא חשש.

בתי המשפט בטאו לא אחת את סלידתם שימוש באויומים תוך הטלת אימה על נציגי הציבור, והבhero כי תפקיד בית המשפט להגן על אנשי ציבור החשופים לאלימות מילולית שלוחות רсан. **ברע"פ 11/2019 אליו מיארה נ' מדינת ישראל** נאמר:

"**אף לגופם של דברים, לחופש הביטוי מגבלות שבדין, וביניהן אויומים והעלבת עובדי ציבור** כבעניינו, כמו גם לשון הרע במקרים אחרים. המטייל אימה על הזולת אין הזולת צריך **לפשש** ביכולותיו העיתודית של המאיים כדי לברר אם יש ממש באויומים; ועובד הציבור אינם צריכים להיחס לחריצת לשון קללות, חרופים וגידופים מכל ברבי רב, שיקנה לו חסינות בשל חופש הביטוי. לבתי המשפט תפקיד גם בהגנה על כבודם".

8. **באשר לנسبות ביצוע העבירה**, הנאשם ביצע את העבירות במהלך הפניה שהתקיים מטעם העירייה, כאשר במקום נכח תושבים רבים. הוא צעק לעבר ראש העיר, אים עליו, הנסי ידו, התקרב אליו באופן מאים, וצעד בעקבותיו תוך שהוא אומר לו כי ירדוף אחריו ולא יניח לו. התנהגותו ותוקן דבריו אמרו ברינויו, אימפלסיביות וכוחנות. הנאשם ביטה זלזול בسلطון החוק, נוכח קבלת החלטה על ידי גורמים בעירייה בגין לדוכן אותו הפעילה אימו, ופנה לפתרון בדרך של אלימות, לקיחת החוק לידיים וניסיון להשיג את מטרותיו האישיות בדרך של הפחדה. זאת,خلف פניה בדרכים לגיטמיות כדי להפגין את מורת רוחו מהחלטת העירייה, אשר למוטר לציין כי לא הייתה כלל החלטה של המתלוון,

ראש העיר. מעשו מערערים את המוסכמות הבסיסיות של חברה דמוקרטית. אף שדברי הנאשם עצמו הוא הבchein כי מוקובי ראש העיר נאספים במקומם ומבוהלים מהתנהגותו, הוא לא חדל, אלא הסלים את הסיטואציה ותקף אזרוח שניסה להרגיע את הרוחות. התנהגותו כאמור עוררה פחד לא רק אצל ראש העיר אלא גם בקרב האחים שנמצאו במקום, ובתנהגותו אף גרם לראש העיר לעזוב את המקום. לקולא יזכיר כי המעשים בוצעו בעת שה הנאשם היה מצוי בסעת רגשות, ולא תכנן שקדם לביצוע העבירה, וכי תוכן האימומים לא היה ברף הגבהה.

.9

מединיות הענישה הנוגנת:

א. **ברע"פ 11/4209 דוד שטרית נ' מדינת ישראל**, נידון עניינו של נאם, בעל עבר פלילי

מכביד, אשר הורשע בהתאם להודאותו בביצוע 2 עבירות איומים, 2 עבירות של העלבת עובד ציבור כלפי ראש העיר ושוטר, ועבירה של תיקפת שוטר. שירות המבחן המליך על העמדתו במבחן, מתוך חשש כי מסרו יפגע בהליך השיקומי. הנאשם נידון בבית משפט השלום ל-4 חודשים, והפעלת מאסר מותנה, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שscr הכליריצה 6 חודשים מאסר בגין עבירות שירות, מאסר על תנאי וקנס. בערעור הוחמר עונשו ונקבע כי המאסר המותנה יופעל במצטבר, וכך שscr הכליריצה הנידון 9 חודשים מאסר בפועל. עקב כך בוטל הקנס שהושת על הנאשם. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ב. **ברע"פ 11/1825 ראובן פינקו נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשתו של נאם בעל עבר

פלילי, אשר הורשע בהתאם להודאותו בשלוש עבירות איומים על שופט. המבקש נידון ל- 7 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 5000 ל"נ.

ג. **בע"פ (מחוזי ת"א) 06/30003 ויקטור דודז נ' מדינת ישראל**, נדחתה ערעורו של נאם,

בעל עבר פלילי, אשר הורשע בביצוע 3 עבירות של הסגת גבול, 3 עבירות של העלבת עובד ציבור, 3 עבירות של איומים ועבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי. בקבע כי בדומה למקרה שבפניו, העבירות, אשר בוצעו כנגד ראש העיר ומנכ"ל העירייה, נועדו להשפיע על ראש העיר לחזור בו מסגירת מזנון אותו הפעיל. באותו מקרה נטל הנאשם אחירות על מעשיו, והורשע על פי הودאותו. הנאשם נידון ל-7 חודשים מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

ד. **בע"פ (מחוזי ב"ש) 05/7040 מדינת ישראל נ' ליברטי שמעון אליהו**, התקבל ערעור

המדינה בעניין נאם, בעל עבר פלילי, אשר הורשע בהתאם להודאותו בביצוע 2 עבירות איומים כלפי ראש העיר. יזכיר כי באותו עניין אינם הנאשם ברצח על ראש העיר. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו, חרב מכתב שהתקבל מרראש העיר, לפיו הוא מקבל את התנצלותם של הנאשם וシリתם בחיפוש אחר מקום תעסוקה עבור הנאשם, והשית על הנאשם 4 חודשים מאסר בפועל מבלי למצות עימיו את הדין, ומאסר על תנאי.

ה. **בת"פ (שלום פ"ת) 2836/05 מדינת ישראל נ' אריה וּבָב**, הורשע הנאשם, בעל עבר

פלילי מכביד, באיום על ראש העיר. גם באותו עניין דובר היה באיום ספונטני על רקע מסוכן הנאשם מכר לראש העיר לא פעיל כפי שציפפה ממנו הנאשם לפועל. חרב המלצה שירות המבחן נידון הנאשם ל-4 חודשים מאסר בפועל.

10. לאחר שנדרשתי מכלול השיקולים הרלוונטיים, אני קובעת מתחם עונש הולם מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, שהינו החל במאסר מותנה וכלה במאסר בפועל למשך 10 חודשים.

11. **בגמירות העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאין הקשורות בביצוע העבירה.**

במסגרת טעוני הצדדים לעונש הובחר כי לנאים עבר פלילי מכבד אך ישן, וכי מזה כעשור לפחות לא הורשע בביצוע עבירות נוספת. נראה כי מאז שעבר הליך גמילה השתקם הנאשם ונונה לחיים אורה נורמטיבי. לעומת זאת משקל רב בגמירת עונשו.

הנאים ניהול הליך הוכחות ולא חסר בזמן שיפוטי. עם זאת - בשל ניהול ההוכחות זוכה מאתה העבירות, ולפיכך לא ניתן לטעון כי הבאת הראיות נעשתה לשואה.

כן הוגש מסמכים שונים מהם ניתן ללמוד על מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, ומסמכים נוספים אשר יש בהם כדי לתמוך בבקשתה להקל בעונשו. עיין זה יצוין מכתבו של מנהל מחלקת פינוי אשפה בעיריה בו נכתב כי הנאשם השתלב בחלוקת חלק מתוכנית שיקום וכי הוא משתמש דוגמא לעובדים חדשים, ולא עבר כל עבירה ממשמעות במשך 15 שנים.

12. לאחר ש שקלתי את השיקולים לחומרה ולאחר מכן נמצא כי מעשיו של הנאשם הפכו לצערנו לתופעה נפוצה מדי של אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור וצגי ציבור. כאמור, על בתי המשפט לחזק את ידם של נבחרי הציבור מפני פגיעה בלתי רואיה בהם, ולעקרן משורש את האימונים והשימוש באלים נגדם.

בחברה מתוקנת מתחייב כי ראש העיר יוכל להלך ברחובות העיר מוביל לחוש מאויים, ועליו להיות מסוגל לקבל החלטות הנוגעות לניהול העיר ללא חשש ומורת מפני התנהגות ברווחת מאימת ואלימה (ר' ע"פ 06/30007 בענין-DDosh המוזכר לעיל, באשר לדחית הטענה כי האמירות שאמור הנאשם באותו עניין הן אמירות "של כל ישראלי ממוצע").

נוכח המפורט לעיל סברתי כי יש להטיל על הנאשם ענישה ממשית, כדי להעיר מסר לפיו יש להעניש באופן ממש את מי שמהלך אימים ומנסה לפטור מחלוקת בדרך של איוםים ואלים.

לפיכך, לאחר הטייעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות. אלא שבחוות הדעת נקבע כי הנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות "noch קיומו של סביר לחשש לפגיעה בגוף או بحيו של אדם, לרבות בנאים". זאת, לאחר שיען בתיק המודיעיני המצוי על הנאשם במשטרת ישראל ליריד כי הנאשם "מושיע לעבריינים בכירים אשר הינם חלק מארגון פשעה מוכר".

בנסיבות אלו, וטרם מתן גזר הדין, סברתי כי יש מקום לבקש מהממונה על עבודות השירות לשקל שוב את ענינו של הנאשם, ובכלל זה לשקל את תוקפו של המידע ואם ניתן להציג את החשש באמצעות השמת הנאשם במקומות בו יופחת החשש המצוין לעיל. אלא שחוות הדעת הנוספת קבעה כי המסתוכנות הנש��ת מה הנאשםינה בכל מקום, ובדין אשר התקיים היום בבית המשפט, אשר חלקו קיים במעמד צד אחד, הוצג חומר מודיעיני והובחר מדוע המשטרת מتنגדת לרצויו מסר בעבודות שירות בעניינו של הנאשם. מהחומר שהוצג ומטענו

הרכזים נלמד כי הנאשם לא יכול לבצע עבודות שירות, עקב המסוכנות שנעטנה לעיל, במסגרתה קיים חשש לפגעה בנאשם עצמו או באחרים שיימצאו בסמיכות לו.

במצב דברים זה סבורתני כי משעה שסבירתי כי העונש הראוי לנאשם הינו מאסר לRICTI בעבודות שירות, אין מקום להחמיר בעונשו של הנאשם בשל מסוכנות אשר אינה בהכרח פרי התנהגותו שלו, אלא נעוצה בהתנהלותם של בני משפחה אחרים.

לפיכך, ונוכח בחירתו של הנאשם בעשור האחרון לנhalb את חייו בדרך נורמטיבית ולהתרחק מדרך הפשע, נוכח מצבו הרפואי, הבעת החרצה אף אם נעשתה לאחר הכרעת הדין, העובדה כי לאחר ההכרעה פוטר ממוקום עבודתו, חומרת המעשים שאינה ברף הגבוה והuder תכנון, נמצא כי אין מקום להשמה של הנאשם מأחריו סORG וברית. ביטוי לאינטראס הציבורי ימצא בשוך המאסר המותנה אשר יוטל על הנאשם, כמו גם בהטלת עונישה כלכלית, אשר בנסיבותו של הנאשם שבפני, גם שאינה גבוהה, אינה קלה עבורה.

13. **בסוף יום אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**
 - א. **8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לפחות יעבור עבירת אלימות או איומים.**
 - ב. **קנס בגובה 1500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלוםים שווים ורצופים החל ביום 1.11.15 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, יעמוד הקנס כולו לפרעון מיידי.**
 - ג. **התחייבות בסכום של 2500 ₪ להימנע מלעbor עבירת אלימות או איומים, למשך שנתיים. הנאשם יחתום היום על התחייבות, אחרת יאסר למשך שבוע.**
- זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.**

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ו, 16 ספטמבר 2015, בנסיבות הצדדים.